

**Mál nr. 327/2015**  
**vátryggingafélagið V1 v/ ábyrgðartryggingar ökutækisins A**  
**og vátryggingafélagið V2 v/ ábyrgðartryggingar ökutækisins B.**

**Árekstur við gatnamót Eyrarvegur og Hvannavalla 28. febrúar 2015.**

**Gögn.**

1. Málskot móttakið 2. september 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V2 dags. 10. september 2015.
3. Bréf V1 dags. 15. september 2015.

**Málsatvik.**

Í sameiginlegri tjónstilkynningu ökumanna, sem báðir undirrita, kemur fram að báðir ökumenn merkja við að þeir hafi verið að beygja til hægri. Af teikningu á sömu tjónstilkynningu verður hins vegar ráðið að ökumaður bifreiðar B hafi ekið til vinstri af Eyrarvegi áleiðis inn á Hvannavelli, en hann merkir einnig við að hann hafi farið yfir á öfugan vegarhelming. Í nánari lýsingu ökumanns B á bakhlið tjónstilkynningar kemur fram að hann hafi „...tekið beygjuna aðeins of snemma...“ og þegar hann sá bifreið A hafi hvorugur ökumanna getað stöðvað vegna hálfu. Ökumaður bifreiðar A, sem er jafnframt málskotsaðili í máli þessu, ók Eyrarveg áleiðis inn á Hvannavelli og segir á bakhlið sinnar tjónstilkynningar að bifreið B hafi tekið beygju of fljótt og ekið framan á bifreið A. Af gögnum málsins má almennt ráða að almennur umferðarréttur sé á vettvangi, þ.e. að umferð um Eyrarveg beri að víkja fyrir umferð um Hvannavelli, sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

M telur að ökumaður bifreiðar B beri alla sök á árekstrinum fyrir að fara inn á öfugan vegarhelming. M segist heldur ekki hafa verið kominn inn á Hvannavelli þegar árekstur varð heldur hafi hann verið við gatnamótin og hafi ekki ekið glæfralega.

V1 tekur undir sjónarmið M og vísar til þess að hann hafi, sem ökumaður bifreiðar A, verið á litlum hraða eða 15 km/klst og hafi leiðir ökumanna ekki átt að þurfa að skerast þar sem fyrirhuguð akstursleið þeirra hafi verið þannig að þeir hefðu frekar átt að mætast. Einnig vísar V til þess að M hafi ekið eins nálægt hægri vegarkanti og honum var unnt.

V2 telur að ljóst sé að ökumaður bifreiðar B hafi tekið of þrönga vinstri beygju og þannig brotið gegn 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga. Félagið telur auk þess að M, sem ökumaður bifreiðar A, hafi ekki gætt nægilega að umferð frá hægri í skilningi 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga og telur að leggja eigi hluta sakar á M vegna þess. V2 vísar til nokkurra fyrri úrskurða nefndarinnar máli sínu til stuðnings og telur með vísan til þeirra að almennt eigi að skipt sök þannig við árekstur á gatnamótum að sá sem taki of þrönga vinstri beygju beri meginhluta sakar en þriðjungur sakar lendi á ökumanni sem hefði átt að veita umferð forgang.

**Álit.**

Ágreiningur í málinu snýr fyrst og fremst að því hvort M, sem ökumaður bifreiðar A, eigi að bera sök á árekstri við bifreið B þar sem ökumanni bifreiðar A bar að veita umferð frá hægri forgang í samræmi við fyrirmæli 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga. Þess ber fyrst að geta að það verður að skoða aðstæður og gögn í hverju máli sérstaklega. Þegar hér er litið til mynda af vettvangi ásamt lýsingum beggja ökumanna í gögnum málsins verður að ætla að leiðir ökumanna hafi ekki átt að skerast. Ökumaður bifreiðar B ók út af Hvannavöllum á öfugum vegarhelmingi áleiðis inn á Eyrarveg en ökumaður bifreiðar A ætlaði að aka til hægri inn Hvannavelli. Með vísan til sömu gagna verður ekki talið sannað að ökumaður bifreiðar A hafi verið í þeirri stöðu að þurfa að veita umferð um Hvannavelli forgang þar sem gert er ráð fyrir því við gatnamótin að bifreiðar geti náð að mætast í beygjunni. Verður ákvæði 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga því ekki talið hafa sambærileg

áhrif og í öðrum málum nefndarinnar. Ekki þykir nægilega sannað að ökumaður bifreiðar A (M) hafi ekið óvarlega í greint sinn og verður hann því ekki talinn bera hluta sakar á árekstrinum.

**Niðurstaða.**

Öll sök á ökumann bifreiðar B.

Reykjavík 27. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.